

[N. P. Nielsen.]

mel for i den gældende Lov, og man er jo fra alle Sider enig om, at det bør der skaffes.

Men under Forhandlingerne i Udvalget blev man opmærksom paa — var for øvrigt ogsaa opmærksom paa det under første Behandling —, at Ministeren havde ladet udgaa et Par Ord af den gældende Lov, som gaar ud paa, at Midlerne af Motorafgiften ogsaa kunde bruges til Forstærkning af Broer og Sikring af ubevogtede Jernbaneoverkørsler. Det blev under Forhandlingerne med Ministeren gjort klart, at der ikke fra Ministeriets Side var tilsigtet noget med dette, idet man mente, at saaledes som Lovgivningen nu blev, var disse Ord maaske overflødige. Imidlertid mener Udvalget det formaals-tjenligt at bevare Affattelsen i den gældende Lov, og det er det, Ændringsforslaget tilsigter. Jeg skal tillade mig at anbefale det stille Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

§ 1

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslaget til § 2 og § 2 saaledes ændret

vedtoges uden Afstemning.

§ 3

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indløseligheden af Nationalbankens Sedler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3629; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 3175).

Sagen sattes til Forhandling.

Trier: Fra 1. Januar 1930 vilde den i Nationalbankens Oktroj fastsatte Guldmøntfod være gældende igen, hvis ikke den højtærede Minister havde fremsat og formentlig faar gennemført det Lovforslag, vi nu skal behandle.

Lovforslagets § 1 gaar ud paa, at den Ordning, vi har haft i de forløbene tre Aar

i Stedet for Guldmøntfoden, Guldbarrefoden, ogsaa skal kunne gælde for det følgende Aar. Aarsagen til, at den højtærede Minister har stillet dette Forslag, er, at man ikke ved, om man i de forskellige Lande i Europa vedblivende vil have Guldbarrefod eller gaa over til Fortidens Guldmøntfod, og netop under Hensyn til, at Forholdene er saa usikre, og at det vilde være urimeligt, om vi her gik over til Guldmøntfoden, hvis saa hele Europa skulde gaa over til Guldbarrefoden, og vi saa igen skulde gaa tilbage, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale denne Hovedbestemmelse og ligesaa § 2, som bevarer det i den tilsvarende Lov af 1926, som vedrører Statistikken over vort Lands Betalingsbalance.

Forholdet er jo det, at vi har Statistik over vor Handelsbalance, over Indførsel og Udførsel, men hvis Statistikken skal gøres fuldkommen, saa den virkelig kan blive til Nytte i vort økonomiske Forhold til Udlandet, er det nødvendigt, at vi ogsaa har Oplysninger med Hensyn til Betalingsbalancen. Derfor foreslaas § 2 indført som en stedsegældende Regel, ikke saaledes som § 1, som er en midlertidig Regel.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget.

Himmelstrup: I Lighed med den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti kan jeg paa Partiet Venstres Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Vedtagelse. Men jeg vil dog gerne have Lov til at sige, at jeg vil anse det for uheldigt, om man med Hensyn til Forlængelsen af Systemet med Guldbarrefoden skulde komme ind paa den samme Fremgangsmaade, som vi var inde paa ved den fra Aar til Aar genkommende Fornyelse af Suspensionen af Nationalbankens Pligt til at indløse sine Sedler. Det forekommer mig, at deri de Bemærkninger, som den højtærede Handelsminister gjorde ved Forelæggelsen af dette Lovforslag, er noget, der tyder iden Retning, idet jeg har forstaaet det saaledes, at man i og for sig fra Nationalbankens Side kunde have ønsket, at denne Forlængelse, der nu er foreslaaet til et Aar, skulde have strakt sig over et længere Aaremaal. Det vilde, forekommer det mig, være det bedste, om man saa snart som muligt kunde træffe den endelige Afgørelse af, om man skal vedblive med den Form for Gulddindløselighed, som Guldbarrefoden er Udtryk for, eller vi skal vende tilbage til den gamle Form.

Da det tilsvarende Lovforslag blev forelagt i December 1926, anførte man jo som Begrundelse for at give Handelsministeren